

ARCHA

3
2005

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Téma: Děti a právní prostředí v EU

Motýlek z Černého mostu

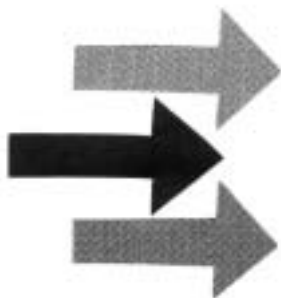
Tomíci koňům, koně Tomíkům

Hora Říp, Eiffelovka a zažehnané šílenství

... to všechno je Evropská unie. Mnoho se o ní píše, hodně mluví a snad i čte a poslouchá. Samozřejmě informace plynou, plynou a budou plynout stále dál. To abychom udrželi „krok s dobou“.

úvodem

Tak na úvod mé oblíbené tři věty, kterými můžete ohromit, když se vás někdo zeptá na zkratku EU. Evropská unie se rozkládá na 3 973 140 km². Žije v ní 453 milionů obyvatel a Českou republiku přijala 1. května 2004.

Díky její existenci jsme se mohli aktivně zúčastnit prvního referenda. Začínáme stavět bezpečnější dětská hřiště. Koupeme se v lepších bazénech. Máme nárok na vrácení peněz při zrušení letu. Vlastníme nové průkazy pojištěnce.

Celý svět ví, že Leonardo da Vinci byl slavný filozof, vynálezce, architekt, sochař, vojenský strateg, ale především malíř, který namaloval ve Florencii Monu Lisu. My však patříme do skupiny lidí, kteří se dověděli, že Leonardo da Vinci je také název programu podporující odborné vzdělávání v Evropské unii.

Kruh se stal znakem jednoty. Dvanáctka je tradičně symbolem dokonalosti. Kruh dvanácti zlatých hvězdiček na modrém pozadí nám zaručuje především mnoho

práv. Právní řád je pro Evropskou unii zcela zásadní. Tvoří ho tři základní pilíře – svoboda, bezpečnost a spravedlnost.

Svoboda pohybu zajišťuje našim dětem studium italštiny přímo v gondole, uprostřed romantického města Benátky. Mohou poznat zemi aténských bájí a pověstí přímo pod řeckým sluncem. V Paříži si vyběhnout na Eiffelovu věž. Navštívit místo větrných mlýnů – Holandsko.

V pětadvaceti zemích můžeme být „jako doma“. Občané EU mají tedy právo žít svobodně, bez obav z pronásledování nebo násilí, kdekoli v Evropské unii.

Všichni se snažíme pracovat, žít a vychovávat naše děti tak, aby se vědělo, že Česká republika není jen malou kapkou v moři členských států. Tedy já osobně doufám, že už minula doba, kdy se každý stará jen sám o sebe. Stověžitá Praha je vzácnou perlou pro znalce historie. Morava místem, kde lidé, spoutaní láskou k vinnohradu, budou vždy těmi, kteří mile překvapí ve zmechanizovaném světě. Naše země se rozkládá na 79 000 km², žije v ní 10,3 milionů lidí a žádný z nich by neměl zapomenout, kam třeba vystoupil praotec Čech se svou družinou. Ano, správně – památná hora Říp. Místo, které je neodmyslitelně

spjato s českou mytologií. Pochází odtud i jeden ze základních kamenů pro Národní divadlo.

Klidně se tedy projedte po Seině. Přejděte most Vzdechů a přivoňte si k barevným tulipánům. Ale nikde jinde nenajdete svoje dětská místačka, neprojdete znovu svou první stezku odvahy a zcela jistě nepotkáte tolik kamarádů. Nejúžasnější na celé zkratce EU je pro mě fakt, že se konečně snažíme o důležitých věcech dohodnout na úrovni. Víte, že Leonardo da Vinci pronesl noblesní větu – Válka je nejbestiálnější šílenstvím.

Marie Molková – Hromča
ilustrační foto archiv a Slávek Hrzal

Zpravodaj ČRD M a výchově
a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštepny závod Preprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová ak. mal.
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF
Vychází 8 x za rok
Toto číslo vyšlo v květnu 2005
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která
není určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF
najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>
Foto na přední obálce: Sdružení na pomoc dětem
s handicapem a Asociace TOM
Foto na zadní obálce: Sdružení na pomoc dětem
s handicapem, Asociace TOM, Pionýr a archiv
sdružení ČRD M

Jít dál společnou cestou

Rozhovor s poslankyní Evropského parlamentu
MUDr. Zuzanou Roithovou, MBA

Vy jste, paní poslankyně, v nedávné době absolvovala celou řadu setkání s žáky a studenty, při nichž jste s nimi hovořila o tom, co pro nás může znamenat EU a její ústavní smlouva. Co jste od této aktivity očekávala a jak to ve skutečnosti zatím probíhalo?

Mezi žáky a studenty chodím velmi ráda. Stalo se už pravidlem, že projevují velmi živý zájem o vysvětlení různých událostí, o kterých se dovidají z televize či z tisku. Kladou spoustu otázek „na tělo“ a pro mne takové upřímné a živé diskuze jsou velmi zajímavé. Často nás taková debata dovede k rozhovorům o smyslu politiky. Já se naopak ptám studentů, jaké největší problémy oni vidí v místě, kde sami žijí a kde pracují jejich rodiče. Společně si povídáme o možných způsobech, jak takové problémy řešit, tj. zda je může a má řešit jenom jejich rodina, nebo zda jsou to problémy, které řeší komunální politici, či je nutné, aby se řešily na regionální nebo celostátní úrovni, případně aby je řešila Evropská unie. Diskutujeme tedy o spravování věcí veřejných a vlastně také o principu subsidiarity, na němž je budováno i naše Evropské společenství. Tak i děti mohou chápat, co vlastně subsidiarita znamená: vše by se mělo řešit na té nejnižší úrovni, kde se to vyřešit dá; konkrétně jenom to, co nemůže efektivně ovlivnit jednatel či jeho rodina, je nutné řešit společně s dalšími na nějaké vyšší úrovni. Takže také Evropská unie má přenesené pravomoci od jednotlivých členských států k řešení takových věcí, které nemohou efektivně vyřešit samostatně jednotlivé země. Viz rovná soutěž v rámci jednotného vnitřního trhu, společně ekologické a sociální standardy, bezpečnostní politika, boj s terorismem atd. Vážným tématem bývá také v našich diskuzích Evropská ústavní smlouva. Tady jde samozřejmě zase hlavně o smysl takové smlouvy. Většinou jsou žáci překvapeni, že samotná ústava (která je jen první částí celého dokumentu) je docela krátká i srozumitelná.

Překvapili Vás něčím žáci a studenti?

Mile mě překvapuje, kolik o EU

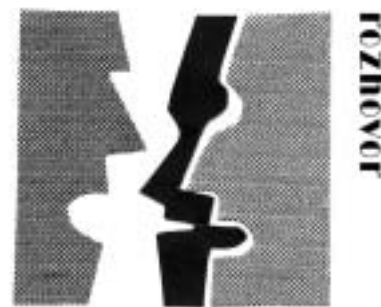

studenti vědí, na rozdíl od dospělých. V médiích také bývá řada nepřesných informací a já jsem ráda, že mohu při těchto příležitostech ledasco napravit. Faktem je, že o budoucnosti života těchto mladých lidí dnes rozhodují dospělí. Jsou bohužel dost pasivní a rádi přijímají zjednodušené a zejména negativní informace. Nevěnují příliš času zjišťování, například přes internet, pravdivých informací o politickém rozhodování, a to nejen na evropské, ale i na komunální úrovni.

Pokuste se srovnat zkušenosti, které jste získala z působení v domácí politice s tím, co nyní zažíváte v Evropském parlamentu?

O tomhle tématu bych samozřejmě mohla hovořit velmi dlouho, takže se zaměřím jen na to nejpodstatnější. Tomu nejdřív předešlu, že jsem přece jenom byla v Senátu poněkud ušetřená těch rysů naší politiky, které jsou většinou nejviditelnější a podílejí se na tom, že lidé u nás politikům tak málo důvěrují a vůbec nad politikou zlomili hůl. Přitom v době, kdy jsem byla členkou senátorského klubu bývalé Čtyřkoalice, byl to prakticky největší klub v Senátu. Tak tuhle velikost tu běžně mají jednotlivé výbory Evropského parlamentu. Naše frakce Lidové evropské strany a Evropských demokratů, která je tu největší se svými 268 poslanci, tedy představuje kolos větší než naše celá poslanecká sněmovna. Tyhle velké počty samozřejmě určují i procedury, jimiž se po-

stupně dosahuje stanoviska, které pak celá frakce hájí. Jelikož ale žádná z frakcí nemá v 732 členném Evropském parlamentu většinu, druhým nezbytným kolem je vyjednávání podpory u dalších frakcí – v našem případě nejčastěji u evropských liberálů nebo u evropských socialistů, občas též u zelených. Samozřejmě, že i tady občas dojde k tvrdému střetu – zažili jsme to speciálně v případě kandidatury Rocca Butiglioneho do Evropské komise, kde mj. velmi neseriózní roli sehrála média – ale v naprosté většině případů tu převažuje společná snaha dospět k řešení, které bude přijatelné pro potřebnou většinu. Není tu tedy ten trvale konfrontační poměr mezi politickými stranami, který je typický pro naši situaci.

Zdá se, že lze dnes u nás získávat docela snadno politické body tzv. ochranou „českých národních zájmů“.

Prosazování čehokoliv v Evropském parlamentu se děje prostřednictvím získání podpory většiny jeho poslanců. Tak, jako na naší národní úrovni není moc důležité, zda jsou poslanci z téhož města, nýbrž mnohem důležitější je, k jakým patří politickým uskupením, je to ještě výraznější na evropské úrovni. Pokud se nám z našich „českých národních zájmů“ podaří učinit – řečeno s Masarykem – „zájmy světové“ (nebo aspoň evropské), pak jistě máme velkou šanci je prosadit. Bez toho je to ale docela prázdné řečnění.

Jak se projevuje tento Váš postoj ve Vaší konkrétní „evropské politice“?

Vážné problémy, před kterými stojí dnešní Evropa, nemohou Evropané úspěšně řešit izolovaně na úrovni členských států, ale pouze společně v rámci všech

zdrojů intelektuálního i hmotného bohatství, kterými Evropa disponuje. Je mimo pochybnost, že rozšířená Evropa má velkou šanci zvládnout nové úkoly, jednak díky již fungujícím evropským institucím, ale zejména díky svébytnému myšlení, které bylo po staletí formováno naší historií. Je to šance, kterou Evropané nesmí promarnit, protože evropské problémy na prahu třetího tisíciletí přesahují hranice Evropy, jsou globálního charakteru. Jejich řešení vyžaduje odhodlání jít dál společnou cestou po schodech budovaných na dohodách a korektních kompromisech. To vyžaduje nebát se posilovat společnou vůli jít cestou, kde nevíteží jednotlivé národy, ale evropští občané, sdílející společné hodnoty. Zodpovědnosti politiků je toto vědomí v občanech posilovat, neboť je třeba, aby se Evropa stala silným hráčem na globálním hřišti a posílila svůj vliv na řešení globálních výzev. Tohle své přesvědčení jsem vyjádřila i v dokumentu Společné dědictví, společné úkoly, společná vůle, ve kterém definuji i tři konkrétní zásadní úkoly, před kterými stojíme. Případní zájemci si to mohou najít na mých internetových stránkách (www.roithova.cz), takže tady uvedu jen jejich názvy: Boj proti terorismu a násilí, Vliv globalizace na udržitelnost evropského sociálního a hospodářského modelu a Stárnutí Evropy vyžaduje reformy sociálních a zdravotních systémů.

Stárnutí evropské populace uvádí i nedávná zpráva Evropské rady do souvislosti s podporou aktivit ve prospěch mládeže a vytvořením Evropského paktu pro mládež...

Ano. Z podnětu vlád Francie, Německa, Španělska a Švédska se touto problematikou zabýval i Evropský parlament, ve kte-

rém jsme 9. března přijali velkou většinou Evropský pakt pro mládež¹. Bylo to v souvislosti s tzv. „Strategií pro dnešní svět“ a ve zdůvodňujícím usnesení se říká: „K dosažení těchto cílů musí Unie zmobilizovat všechny vhodné zdroje na úrovni jednotlivých členských států i Společenství – včetně politiky soudržnosti – ve třech rozměrech strategie (hospodářském, sociálním a environmentálním), aby se tak více využilo jejich součinnosti v obecném rámci udržitelného rozvoje. Kromě vlád by všichni ostatní dotyční účastníci – parlamenty, regionální a místní orgány, sociální partneři a občanská společnost – měli být na strategii zainteresováni a aktivně přispívat k dosažení jejich cílů. Návrat k trvalému a udržitelnému růstu vyžaduje větší demografickou dynamiku, lepší sociální a profesní začlenění a plnější využití lidského potenciálu, který představuje evropská mládež.“

To zní docela nadějně, ale

jaká pozornost je na úrovni institucí EU věnována problematice dětí a mládeže? Jakou váhu mají jejich organizace při utváření evropské politiky?

Určitá pozornost se téhle problematice věnuje už řadu let – výsledkem toho byla mimo jiné Bílá kniha o mládeži, od roku 2003 pracuje v rámci Evropského parlamentu výbor pro kulturu, mládež, výchovu a vzdělání, média a sport. Rada Evropy a Evropská unie jsou na evropské úrovni asi dvěma největšími institucemi, které se zabývají školením pracovníků s mládeží. Samy organizují školicí kurzy a také podporují kurzy pořádané jinými organizacemi. V programech a školicích kurzech Rady Evropy i v programu Evropské unie MLÁDEŽ se klade důraz na to, že „v rámci neformálního vzdělávání tvoří školící a vzdělávací aktivity základ práce s mládeží.“ Připomenou tu aspoň program Socrates. Ale za zvlášť důležité považují to, že se vážně berou iniciativy Evropského fóra mládeže, a to, že se postavilo za materiál Národní politiky mládeže, zpracovaný šesti největšími celosvětovými organizacemi dětí a mládeže – YMCA, YWCA, Světová skautská organizace, Světová asociace skautek, Mezinárodní federace společnosti Červeného kříže a Červeného půlměsíce, Mezinárodní cena mládeže – a proměnilo ho v Kampaně za uznání přínosu mimoškolní výchovy².

Promítá se tohle rozpoznání nějak do přístupu k organizacím dětí a mládeže v zemích tradičních členů EU?

Je obecně známo, že v původních členských státech EU mají mládežnické organizace významnější postavení. Jsou také vydatněji finančně podporovány než například v ČR.

Všiml jsem si, že mezi stážišty, kterým momentálně poskytujete neocenitelnou praxi, jsou mladí lidé z našich členských sdružení (Mladí křesťanští demokraté, Salesiánské hnutí mládeže). Bude tato možnost i v budoucnu?

Ano. Podařilo se vymyslet způsob, jak umožnit stáže zejména mladým lidem. Zájem je větší než mě možnosti, a tak dávám přednost těm studentům, kteří se již angažovali ve veřejném životě. Pro mladé lidi je velmi důležité osobně navštívit evropské instituce a zažít třeba na jednání výboru EP atmosféru živé, ale vskutku demokratické diskuze o těch tématech, které by měly pomoci lépe zvládat společenské a hospodářské problémy v členských zemích. Například odstraňování překážek, které úředníci v jednotlivých členských zemích na různé úrovni, kladou před občany, kteří chtějí podnikat za hranicemi.

*ptal se Jiří Zajíc
foto archiv*

1 K tomuto tématu se váže článek

„EU a mládež“ (str. 6-7)

2 Výňatek uvádíme zvlášť

Kampaň za uznání přínosu mimoškolní výchovy

(Výňatek z materiálu Národní politiky mládeže, zpracovaného šesti největšími celosvětovými organizacemi dětí a mládeže – YMCA, YWCA, Světová skautská organizace, Světová asociace skautek, Mezinárodní federace společnosti Červeného kříže a Červeného půlměsíce, Mezinárodní cena mládeže.)

Souhrnně dosvědčujeme celosvětově přítomný trojí výchovný deficit:

- ve formální výchově, kde mnoho škol má tendenci učit stále více a více, ale vychovávat méně a méně
- v neformální výchově, kde mnoho rodin směřuje k tomu dávat svým dětem raději volnost, než aby je učily skutečné autonomii, a kde konzumní společnost učí děti a mladé lidi cenu téměř čehokoliv, ale hodnotu ničeho.

Z toho vyplývá, že životní důležitost zájmové (mimoškolní) výchovy, pojmáné jako podstatný doplněk k výchově formální i neformální a jako specifický prostředek výchovy autonomie a péče o systém hodnot. Přitom tato velká důležitost zájmové výchovy je nedostatečně rozpoznávána, což má za následek, že při nutném růstu požadavků na omezené zdroje i čas těch, kteří ji poskytují, se jim nedostává přiměřené podpory. Důsledkem toho je i nezbytnost mít sjednocující přístup k nadřazenému konceptu výchovy prostřednictvím komplexních národních politik vůči mládeži.

Vysoká „politika“ i každodenní život

Během posledního dubnového vikendu proběhlo zasedání Evropského fóra mládeže www.youthforum.org (platforma spolupráce mládeže na evropské úrovni). Fórum zvolilo nového sekretáře, nové členy komise pro spolupráci s Radou Evropy a Evropskou komisí. Zabývalo se však také otázkami, které se týkají každého mladého člověka, jeho pracovních příležitostí, vzdělání i bydlení.

Předmětem diskuse byl například program Erasmus Junior, který se zabývá výměnnými studijními pobyty školské mládeže.

Podobně jako u programu Mládež (soustředěného na neformální vzdělávání ve volném čase) se uvažuje o rozšíření okruhu mladých lidí, kteří program mohou využít. Přesněji posunout věkové limity osob, které je mohou využít.

Zájemcům o další informace doporučujeme stránky www.eurodesk.cz (pro školní programy) a www.youth.cz (pro oblast neformální výchovy).

*Jiří Tomčala,
zástupce IFM-SEI v Evropském fóru mládeže*

Nebylo by ve vaší rodině volné místo?

Koncem srpna k nám přijedou strávit následujících 6 měsíců, případně celý školní rok, účastníci mezinárodního programu organizace AFS pro středoškolské studenty. Přijedou s cílem poznat život v naší zemi, seznámit se s její kulturou, naučit se náš jazyk a také navázat nová přátelství. A kde jinde by měli poznat, jak se žije u nás, než v české rodině a v české škole.

Do České republiky přijede absolvovat školní rok 2005 – 2006 či jeho pololetí více než 40 středoškolků z Austrálie, Brazílie, Chile, Hongkongu, Islandu, Japonska, Německa, Thajska, USA a Venezuely.

Pokud se u vás nachází jedna volná postel a především otevřené smysly a vřelé srdce, může se jeden z AFS studentů stát vaším budoucím synem či dcerou (bratrem či sestrou) na příští školní rok. Zapojte se do mezinárodní organizace AFS, staňte se hostitelskou rodinou.

Odlišnosti obohacují, nechte se i vy obohatit.

ZÁJEMCI O HOŠTĚNÍ ZAHRANIČNÍHO STUDENTA, KONTAKTUJTE, PROSÍM, KANCELÁŘ AFS
AFS Mezikulturní programy
tel: 222 317 138, 222 324 006
info@afs.cz, www.afs.cz

EU a mládež

Evropská unie nemá vůči členským státům pravomoci v oblasti výchovy a vzdělávání. Pouze doplňkově podporuje některými svými grantovými programy mobilitu studentů (programy Sokrates a Erasmus), další vzdělávací aktivity (program Leonardo da Vinci) a mimoškolní výchovu prostřednictvím programu Mládež.

Přesto se začala v posledních letech na oblast výchovy a vzdělávání více zaměřovat. Umožnila jí to tzv. Bílá kniha o mládeži a na ni navázaná Otevřená metoda koordinace. A letošní novinka – Evropský pakt o mládeži.

naše téma

Především těmto tématům se věnovala European Youth Event, akce pořádaná pro zástupce mladých lidí a národních rad mládeže ze zemí EU koncem dubna 2005 v Lucemburku. Za ČRDM se jí účastnil předseda Pavel Trantina.

Bílá kniha o mládeži a Otevřená metoda koordinace

Bílá kniha o mládeži byla po více než roce příprav představena v listopadu 2001 v Belgii. Je to poměrně obecný politický dokument, jenž pojmenovává některá témata a problémy a také obecně navrhuje některá řešení. Na něj od roku 2002 navázala tzv. Otevřená metoda koordinace, jejímž prostřednictvím si jednotlivé státy vyměňují zkušenosti, příklady

dobrých postupů a následně si stanovují společné cíle v několika klíčových oblastech – participace, informace pro mladé lidi, dobrovolné aktivity a lepší porozumění mládeži. Postup je jednoduchý – Evropská komise připraví dotazník pro každou oblast, národní ministerstva zodpovědná za mládež je zodpoví, Komise je shrne a připraví návrhy společných cílů, které po několika kolech diskusí ministři zodpovědní za mládež na zasedání Evropské rady přijmou za své. Následuje období pro zavádění společných dílů do národních politik vůči mládeži a jeho monitoring. Velmi přitom záleží na tom, jak moc národní ministerstva vezmou cíle za své.

K vyplnění dvou posledních dotazníků byli loni přizváni i zástupci ČRDM (Pavel Trantina a Jiří Zajíc) a ČRDM se podílela i na připomínkování návrhů společných cílů.

Evropská rada schválila společné cíle na svém jednání 15. a 16. listopadu 2004. Pro nás jsou důležité především ty následující, které se týkají dobrovolných aktivit:

1. Podporovat rozvoj dobrovolných aktivit mladých lidí s cílem zvyšovat povědomí o existujících

možnostech, rozšiřovat jejich nabídku a zvyšovat jejich kvalitu.

• Konkrétně to znamená mj. na národní úrovni zpřehlednit oblast dobrovolných aktivit a popsat existující modely dobrovolnictví, podporovat neziskové organizace jejich dobrovolné aktivity pro mladé lidi, stejně jako posilovat vzdělávací možnosti dobrovolníků.

• Na evropské úrovni pak především dále rozšiřovat Evropskou dobrovolnou službu programem Mládež.

2. Zjednodušit mladým lidem podmínky pro vykonávání dobrovolných aktivit odstraněním existujících překážek za současného respektování imigračních kontrol a vízových a vstupních podmínek.

• Na European Youth Event se vedla velká diskuse a vyplynula z ní řada doporučení ohledně snižování vízových pravidel pro nečleny EU a snížení administrativy obecně.

3. Propagovat dobrovolné aktivity s cílem posílit solidaritu mladých lidí a jejich angažovanost jako zodpovědných občanů, za současného boje proti diskriminaci a stereotypům a za podporování rovnosti.

• Konkrétní podpora zahrnuje především šíření informací o konkrétních možnostech dobrovolničení, zvýšení spolupráce mezi všemi aktéry (mladí lidé, organizace dětí a mládeže, veřejná správa, hospodářský sektor, školy...), analýzu toho, co vede k sociálnímu vyčlenění některých skupin z dobrovolných aktivit a jejich cílenou pobídku k účasti na dobrovolných aktivitách.

4. Uzn(á)vat dobrovolné aktivity mladých lidí s cílem uznat hodnotu jejich osobních schopností

a jejich angažovanosti pro společnost a uznání role, kterou dobrovolné aktivity hrají v usnadňování přechodu ze školy do zaměstnání a dospělého života.

Po několika letech se ukazuje, že trvalý tlak sdružení dětí a mládeže na evropské i národní instituce s cílem uznat přínos mimoškolní výchovy měl úspěch. Nyní se už hovoří o tom, jak konkrétně uznat kompetence, které mladý člověk získá prostřednictvím dobrovolné činnosti ve sdruženích či během dalších dobrovolných aktivit. Konkrétní cíle na národní úrovni proto zahrnují vytvoření nástrojů vedoucích ke zvýšení uznání dobrovolných aktivit a jejich přidané hodnoty pro společnost ze strany zaměstnavatelů, sociálních partnerů a mladých lidí samotných. Na evropské úrovni by mělo dojít k lepšímu uznání dobrovolnické zkušenosti v rámci existujících politik – např. strategie celoživotního učení, rozvoj tzv. Europassu, sociální dialog apod.

Evropský pakt pro mládež

Na jarním zasedání Evropské rady 22.-23. března přijaly hlavy států a vlád tzv. Evropský pakt pro mládež, jenž má být jedním

z nástrojů pro dosažení cílů Lisabonské strategie. Tento Pakt navrhli v říjnu loňského roku vypracovat čtyři evropští státníci Jacques Chirac, Gerhard Schröder, José Luís Zapatero a Göran Persson, byl poté několik měsíců diskutován a ČRDM se aktivně podílela na jeho připomínkování v úzké spolupráci s MŠMT. Výsledkem diskusí je poměrně obecný text, který se zaměřuje na doporučení ve třech oblastech:

1. zaměstnanost, integrace a sociální rozvoj,
2. vzdělávání a mobilita,
3. soulad mezi pracovním a rodinným životem.

Pakt by měl, dle svého úvodního textu, „v těchto oblastech zajistit celkový soulad iniciativ a stát se východiskem pro silnou a trvalou mobilizaci ve prospěch mladých lidí. Jeho úspěch závisí na zapojení všech dotčených stran, v první řadě národních, regionálních a místních organizací mládeže,

jakož i Evropského fóra mládeže, regionálních a místních orgánů a sociálních partnerů. Evropská rada vybízí Unii a členské státy, aby v rámci svých pravomocí a zejména v rámci evropské strategie zaměstnanosti a strategie sociálního začlenění přicházely s iniciativami v těchto oblastech.“

Pro sdružení dětí a mládeže jsou důležité především návrhy v oblasti vzdělávání a mobility, tedy úkoly:

- Zajistit, aby znalosti odpovídaly potřebám znalostní ekonomiky a za tímto účelem podporovat vytváření společného souboru základních schopností.
- Rozvíjet užší spolupráci mezi členskými státy v oblasti transparentnosti a srovnatelnosti profesních kvalifikací a uznávání neformálního vzdělávání a mimoškolní výchovy a vzdělávání.

EU dle komisaře Figela zvažuje i vytvoření tzv. YouthPassu jako jakéhosi dobrovolného „záznamníku“ mladého člověka o aktivitách, jimiž prošel v mimoškolní výchově, a o tom, jaké kompetence díky tomu získal. To by pak mohlo pomáhat při prokazování praxe např. na vysokých školách, zaměstnavatelům při pohovorech o přijímání do zaměstnání apod. Účastníci European Youth Event dali k naplňování společných cílů i obsahu Evropského paktu pro mládež řadu konkrétních doporučení. Všechny je lze nalézt v závěrečné zprávě, která je ke stažení na <http://www.crdm.cz/download/eu2005-declaration-lux.pdf>. Nyní záleží na nás, jak je ve spolupráci s MŠMT dokážeme uvést do života v České republice.

*Pavel Trantina
ilustrační foto archiv a Jiří Majer*

Muzea a 20. století

Muzea disponují obrovským potenciálem hmotných dokladů s velkou vypovídací hodnotou – prostřednictvím „hmotných svědků každodennosti“ našich dávných i nedávných předků umožňují svému obecenstvu jedinečné zážitky – přímo spojení s lidmi, kteří tu byli před námi a jejichž osudy mohou být pro nás poučné, inspirativní, zajímavé, varující. Muzea mohou mít veliký podíl na přijetí a vyrovnávání se s naší nedávnou a ještě živou minulostí, mají možnost přinášet nové a zcela objektivní pohledy.

Klasicky pojatá výuka dějepisu skrývá nebezpečí seznamování se s velkými historickými etapami a událostmi jakoby „za sklem“. Regionální dějiny napomáhají spojit tyto velké etapy a události s konkrétními lidskými příběhy a kapitolami z historie místa a regionu. Díky interpretaci dějin místa, v němž žáci žijí, je poznání historie mnohem „méně abstraktní“. Muzea pak jsou nejhodnějším místem, ve kterém se výuka regionálních dějin propojí s konkrétními hmotnými svědky minulosti, uloženými ve sbírkovém fondu muzea – výsledkem je jedna z nejnázornějších a nejuspěšněj-

ších výukových metod, umožňující získání potřebných informací a zároveň „osahání si“ autentických dokladů.

Proto Asociace muzeí a galerií České republiky zahajuje v roce 2005 řadu každoročních informačních kampaní, které budou zaměřeny na akce v oblasti muzejní prezentace (výstavy, expozice, publikace, přednášky, komponované pořady, living history, divadelní představení apod.) s jednotící linkou – speciálním zvýrazněným tématem z historie 20. století. Podstatou projektu je vzájemné informační provázání akcí, které k této příležitosti muzea a galerie v rámci celé republiky pořádají. Cílovou skupinou projektu jsou zejména školy základního a středního stupně a sféra neziskových organizací, zabývajících se volnočasovými aktivitami dětí a mládeže.

Na rok 2005 připadá významné 60. výročí ukončení II. světové války. Do kampaně bylo přihlášeno celkem 111 výstav, vzpomínkových slavností, příležitostných publikací apod., které připravila muzea ve všech krajích České republiky.

tisková zpráva
Asociace muzeí a galerií ČR

Skupina Stát u zástupců hlavního města

V uplynulých deseti dnech zástupci ČRD, členové pracovní skupiny Stát, dvakrát jednali na pražském magistrátu. První schůzka proběhla na Praze 4, v dislokovaném pracovišti magistrátního odboru pro mládež, a zúčastnil se jí Ivan Martínek a pracovnice odboru paní Jiráčková, za Českou radu dětí a mládeže pak Josef Výprachtický, Aleš Sedláček a Tomáš Novotný. O týden později nás přijal na magistrátu pan radní Jan Štof, který v hlavním městě zodpovídá mj. za problematiku mládeže a volného času.

Obě schůzky se nesly v konstruktivním duchu, při obou jsme předali pozvání na Bambiriádu. Řeč přišla samosebou

na dotace, na fakt, že magistrát raději podporuje konkrétní sdružení a jejich akce, než prezentační akce, jakou Bambiriáda bezpochyby je. Je nutno ale objektivně konstatovat, že magistrátní systém přidělování prostředků není přehnaně komplikovaný a byrokratický a že by se od hlavního města leckterý kraj mohl učit.

Skupina Stát plánuje další schůzky s úředníky či politiky, jejich obsah se bude týkat vždy problematiky našich sdružení a volného času dětí a mladých lidí. V nejbližší době bychom se měli mj. sejit s Mirkem Topolánkem a Walterem Bartošem.

Tomáš Novotný

Papež mladých

Stoupali jsme na kopec, Svatý kopeček u Olomouce, tenkrát, když tu byl Svätý otec na návštěvě. Plno mladých lidí, děti, kluků a holek. Co nás táhlo za tím bílým dědou nahoru? Řvali jsme „Otče svatý kopeček, plnej je tvých ořeček“ a ono to bylo upřímné. Když tu byl poprvé, dostal jsem se shodou okolností do Arcibiskupského paláce a pomáhal tam nějak v kuchyni. Bylo mi čtrnáct. Paberlák, který chtěl vidět papeže hodně zblízka. Byl jsem tam zavřený v kuchyni a najednou se stalo, že tamludy okolo prošel. Ještě mladý, svěží. Pak začal slábnout a přitom nás stále oslovoval. Na setkání do Říma za ním jely statisíce mladých lidí.

Na setkání v Hradci Králové jsme mu společně s bohoslovci mohli políbit prsten. Plál jsem tam jako student teologie v klerice a rochetě a tohle se mi přičilo. Plynul jsem se tam jít a líbat papžův prsten. Když jsem studoval v Toruni v Polsku, zrovna tamludy papež projížděl. Zase jsem byl tak blízko. Polik setkání a tolik okamžiků, kdy jsem mu mohl být tak blízko.

Jsem ohromen jeho charismatem, jsem fascinován jeho hlasem k mladým lidem, jsem navždy v dobrém poznamenán jeho láskou k dětem a dětskému životu. Jsem velkým „žroutem“ jeho slov, která nejsou pouze frázičky nudných politiků. Jeho slova jsou postavena na pravdě a účel k životu, Bohu a lidem, a tím na nekonečné lásce. Chtl bych, aby byl papež příkladem vedoucím děti a mládeže, aby tento ohromný stáříček byl schován v našich srdcích jako jeden z vychovatelů, kteří přinášeli Krista.

A tak můj, náš milý Svätý otče, vkládám si tě do svého života jako obraz člověka, který mi v mém dospívání, v mém mladém věku dodává spousty energie. Jsi v té radě lidských příkladů na jednom z prvních míst.

Díky.

Ondřej Martínek

ČRDM: Je nás více i méně

Veďte ČRDM dál, jak uznáte za vhodné – ale bez nás, v sebranějším týmu, dal by se co nejstručněji a nejsrozumitelněji tlumočit vzkaz, který poslala vedení České rady dětí a mládeže (ČRDM) část jejího představenstva. Jak? Tím, že odstoupila ze svých funkcí. Šlo vlastně o těsnou menšinu – o pět lidí z dvanácti – a podle toho se situace také vyvinula. Jejich rezignaci oznámil předseda dětské a mládežnické rady Pavel Trantina (Junák) účastníkům 21. valného shromáždění ČRDM,

konaného 14. dubna 2005 v zasedací síni Paláce YMCA v centru Prahy. „Štíhlejší“ představenstvo, které ovšem beze zbytku vyhovuje stanovám ČRDM jak počtem, tak i strukturou, funguje dál. Stejně jako Rada, jejíž členská základna se téhož dne rozrostla o osm na 98 členských sdružení.

Nepukaly zdi, netřásla se okna, země se nezachvěla. A Česká rada dětí a mládeže se nerozpadá, aby bylo hned na začátku i nezasvěcenému čtenáři jasno. Nicméně, v Paláci YMCA nepřeslechnutelně zazněl nespokojený hlas názorové opozice.

Pavla Trantinu tato náhlá hromadná rezignace (v historii ČRDM bezprecedentní) překvapila; litoval jí a v časové tísní požádal odstoupící, aby svůj krok ještě znovu zvážili; tři dny na kvalifikované doplnění představenstva přece nestačí. „Myslím si, že i přes rozdílné osobní pohledy jsme dokázali nalézt řešení dobrá pro ČRDM a její členské organizace a že se naše práce v loňském roce dařila,“ uvedl Pavel Trantina v reakci na rezignace. Před týdnem se podle něj také podařilo, byť po dlouhé diskusi, nalézt shodu i na plánu činnosti představenstva na letošní rok (doplněném o prioritní úkoly do příštího valného shromáždění), za nimž si i nadále stojí. „Především za odcházejícím Lee Loudou, s nímž se mi velmi dobře funkčně i lidsky spolupracovalo, zůstává mnoho dobré práce, i proto mě jeho odstoupení mrzí. Jemu i ostatním odstoupícím patří mé poděkování za nasazení, s jakým se do činnosti v ČRDM loni pustili. Věřím, že je neztrácíme a že své schopnosti budou moci ku prospěchu ČRDM nabízet i nadále, byť už ne v týmu představenstva,“ dodal po skončení valného shromáždění předseda ČRDM.

Jen pro úplnost: v onom týdnu rezignovalo celkem šest členů

představenstva. Odstoupení prvního z nich, Aleše Kroutila, ale nemělo s postupem „rebelující“ pětice příčinnou souvislost.

Hlasovalo se pochopitelně i při projednávání dalších programových bodů; rady ČRDM tak rozšířila tato nově přijatá sdružení: **Klub mladých Filadelfia, OS Gingo, OS Gaudolino, Společenstvo Hraníčářů – 1. oddíl Hraníčářů, Hvězdárna a radioklub lázeňského města Karlovy Vary, OS Blesk, OS Rokršti a Československý Zálesák.**

Z ČRDM

Delegáti valného shromáždění také víceméně bez připomínek schválili předložené dokumenty – výroční a hospodářskou zprávu za uplynulý rok, plán činnosti a návrh rozpočtu na letošní rok, návrh na stanovení výše členských příspěvků pro rok 2005 (zůstává 3,- Kč) i „ožehavý“ materiál týkající se stanoviska ČRDM k daňovým asignacím. K daňovým asignacím se od počátku stává skepticky a odmítavě zejména sdružení Pionýr.

Jeho zástupce Martin Bělohlávek na valném shromáždění nicméně kvitoval dotazníkovou akci, kterou zvolila příslušná pracovní skupina ČRDM pro to, aby umožnila všem sdružením se k dané problematice vyjádřit. Valné shromáždění rovněž odsouhlasilo „pilný návrh“ na udělení státního vyznamenání (Medaile Za zásluhy III. stupně) pro ing. Milana Appela (Pionýr) s ohledem na jeho dlouholetou obětavou činnost ve prospěch dětí a mládeže.

Jiří Majer
foto autor

Na své členství v představenstvu ČRDM rezignovali:

Aleš Kroutil (OS Altus), Lee Louda (Pionýr), Ondřej Pohanka (Duha), Lenka Semotánová (SHM CMS), Veronika Součková a David Čermák (Juniorklub křesťanských demokratů)

Valné shromáždění ČRDM jmenovalo představenstvo v tomto složení:

Pavel Trantina (Junák) – předseda, Aleš Sedláček (Liga lesní moudrosti) – 1. místopředseda, Vít Madron (Asociace TOM) – místopředseda, Tomáš Kaplan (Hnutí Brontosaurus) – člen, Roman Málek (OS Altus) – člen, Šimon Pokorný (Dorostová unie) – člen, Josef Výprachtický (Junák) – člen.
Pro: 49, proti 0, zdrželi se 3

Zebra není jen přechod...

Plzeňská ZOO je velká 21 hektarů, chová cca 6000 jedinců zvířat, asi 1150 druhů, z toho je pro cca 30 druhů veden Evropský záchranný program, jako např. zubr, pižmoň, makak lví, vlk hřivnatý atd. V roce 2006 oslaví plzeňská zoologická zahrada 80. výročí založení a jako jediná v Čechách je spojená s botanickou zahradou, proto má i v logu plameňáka se stylizovaným listem. Detašovaná samostatná expozice AKVA TERA, v centru města Plzně na Palackého třídě, je smíšená zoologicko-botanická expozice, různých biotopů, poušť, řeky v Jižní Americe, plazy, ryby apod.

O zoologické zahradě je možné se dočíst v časopise IRIS, který je informačním čtvrtletníkem nejen zoologické a botanické zahrady; dále potom na webových stránkách.

Každá ZOO v naší republice se může pochlubit nějakým skvostem, něčím výjimečným, zajímavým a ani v Plzni tomu není jinak. A tak jsme se zeptali pana ředitele Ing. Jiřího Trávníčka, co všechno je možné v plzeňské ZOO vidět, slyšet...

vodním příkopem. Opice, jako například lemuři, kočkodani, giboni, guerézy, ale i mnohá další zvířata, lvi, levharti... V plzeňské ZOO vůbec neznají pojem klec, železo nebo mříž... Žijí zde na ostrovech, za vodním příkopem, ale lemura můžete potkat i na pěšině...

O plzeňské ZOO se vždycky vědělo, že je zde mnoho plazů; jak je tomu dnes?

Nejvzácnější zvíře naší ZOO je skutečně plaz, a to varan komodský, nejmohutnější ještěr světa. Mladý pár jsme získali v říjnu roku 1997 jako dar.

Ale máme zde také atraktivní botanickou expozici „sukulentní skleník“ se sukulenty tří světových oblastí – Madagaskaru, Karánských ostrovů a Afriky, s více než 1 000 taxony polopouštních

rostlin Starého světa. Sukulenty jsou doplněné plazy; ve foyer vznikla loni expozice korovců, jedovatých ještěrek, které po delší přestávce opět chováme.

Mezi nejvzácnější zvířata naší ZOO současně patří deset mladých želv obrovských, ze Seychelských ostrovů, z ostrova Aldabra. Na rozdíl od těch v pražské ZOO, která má skupinu dospělých zvířat, jsou ty naše skutečně mláďata, která postupně rostou.

Letos máme také v AKVA TERA po celý rok světovou výstavu sklípanů. V současné době je možné na výstavě zhlédnout 100 druhů sklípanů, což je zatím největší počet různých jedinců, každý jiného druhu, v Čechách. Postupně tuto výstavu doplňujeme a předpokládáme, že by zde mohlo být v druhé půlce roku až 200 druhů, což by byl opravdu velký unikát. Jsou zde k vidění sklípani velcí, malí, barevní, nenápadní, bezpeční, chlupatí... Největší je sklípan velikosti asi talíře, tedy velikost těla je okolo 16 cm a asi 30 cm měří i s nožičkami.

V prostorách AKVA TERA si přijdou na své i milovníci vodních živočichů, jako je například muréna, a na korálovém útesu se prohánění i známá rybička „Nemo“.

Vaše zoologická zahrada je rozdělená podle oblastí, které jsou pro výskyt jednotlivých živočichů typické...

Ano, je tomu tak, pro jednotlivé kontinenty jsou charakteristic-

Za zmínku určitě stojí největší výběh medvědů hnědých, nyní šesti brtníků, mezi kterými je i Eliška s Honzíkem, které děti znají z večerníků.

Zajímavá je i přirozená rodina šimpanzů ve velkém výběhu s miminkem, kterému budou v září dva roky. Poprvé v republice je možno opice pozorovat pouze za

ké určité typy zvířat, a tak bylo vhodné svět i naši zahradu rozdělit do šesti zoogeografických oblastí. Jednou z atraktivnějších expozic je tzv. africké nokturnárium, pavilon „Tajemný svět africké noci“. S kolekcí drobných hlodavců, osináků, kteří jsou příbuzní dikobrazu, i s jedovatou zmijí gabunskou, se vzácnými liškami chama, neboli kapskými liškami, které nechová žádná jiná ZOO na světě...

různými nástroji a stroji. Kompletní sbírka domácích zvířat, několik plemen ovcí, koz, koní haflingů... Tur domácí, mamina Jahoda a dcera Malina. Pší voříšek Ťapka, krocani, kachny, husy, několik plemen slepic, králíci... Nejoblíbenějším zvířetem zoologické zahrady je možná prasnice Amálka se svými selátky. Prostě vše, na co už některé děti pomalu zapominají.

den, 11. června jarmark... Nejvíce akcí probíhá na podzim, kdy se také uskuteční již druhý ročník festivalu starých řemesel „Statek 2005.“ Všichni jsme zde v krojích a návštěvníci si mohou „osahat“ stará řemesla jako např. hrnčířská, kovářská, paličkování... prostě všechny rukodělné práce.

K některým zajímavým datům připravujeme také noční prohlídky. O všech těchto akcích je možno se dozvědět na našich webových stránkách www.zooplzen.cz. Tyto prohlídky se většinou vází k nějakému datu, jako v poslední době například k oslavě Dne Země a Velikonoc.

Už potřetí poběžíme Kilometrovkou, alej vedle zoologické zahrady, kdy návštěvníci poběží se svým pejskem na čas. Pořádáme tuto akci hlavně proto, že pejskové z různých důvodů do ZOO nesmí, aby se neplašila zvířata, šelmy, opice atd., která nejsou v klecích, ale ve volných, někdy i snadno přístupných výbězích.

Ke konci roku, na advent, je zde program s mikulášskou nadílkou, živý betlém atd. Akcí samozřejmě probíhá více, během roku je jich několik.

Dále připravujeme s různými cestovateli a přírodovědci zajímavé besedy. Po dohodě nabízíme školám dle jejich požadavků a potřeb, besedy přímo u nich ve škole či školce, ale také přizpůsobené prohlídky v zahradě na různá témata, jako např. o ptácích, o Africe, o plazech a podobně.

Děkujeme za rozhovor.

M. Trávníčková

časopis Planeta zvířat

Foto: ZOO Plzeň, J. Vogelntanz

Zhruba tři čtvrtiny druhů zvířat, které chováme, nemají žádné zoologické zahrady v naší republice. Takže máme spíše menší a vzácnější, ne tolik známá zvířata. Jako například daman, což je „bratranec“ slona, i když velikosti králíka, drobnější savec Afriky. Máme pět druhů kalonů, což jsou noční příbuzní netopýřů, plodožraví a nektaropijící létající savci.

A jaké je skloubení zvířat exotických a zvířat domácích?

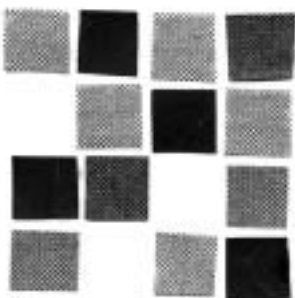
Statek Lüftnerka z 19. století s kolekcí domácích zvířat a skanzenem zemědělství se čtyřmi sty

Motýlek z Černého mostu

Keramika pro rodiče s dětmi. Výtvarná dílnička. Flétničky. Kreslení pod vedením profesionálního výtvarníka. Integrovaná herna. To je jen letmý výčet možností, které v letošním roce nabízí Komunitní centrum Motýlek, provozované a spravované *Sdružením na pomoc dětem s handicapem*. Komu je Motýlek určen? Nejen handicapovaným dětem, a to bez ohledu na druh a stupeň jejich postižení, ale i těm zdravým – a v každém případě i jejich rodičům.

představujeme

Neorganizovaným dětem je dokořán otevřen nízkoprahový klub, kde si mohou vyzkoušet třeba své kuchařské umění, herecké či hudební nadání nebo usednout za klávesnici počítače. Kroužky se konají v nově zrekonstruovaném a velmi pěkně vybaveném komunitním centru na pražském

sídlíšti Černý Most. Tamní adresa Vlčkova 1067 je zárukou kvalitní výuky, na níž se podílejí zkušení pedagogové a na slovo vzaté odborníci. „*Jelikož si přejeme, aby Komunitní centrum Motýlek sloužilo všem dětem, snažili jsme se, aby ceny kroužků a dalších aktivit byly co nejnižší. Uvedené ceny tedy neodrážejí reálné náklady na jejich provoz,*“ lze se dočíst na webových stránkách sdružení. Motýlek ovšem skýtá i vysoce odborné služby, jako je logopedie, muzikoterapie a canisterapie; organizuje také setkávání rodičů handicapovaných dětí, práci svěpomocných skupin a psychologické poradenství...

Sdružení na pomoc dětem s handicapem vděčí za svůj vznik v roce 2001 dvěma maminkám. Tou dobou již měly za sebou více než dva roky dobrovolné práce v mateřském centru YMCA Praha, kde se věnovaly vlastnímu projektu Integrovaná herna. Vzrůstající zájem rodin, odborné vzdělání a nabyté zkušenosti je přivedly k myšlence založit neziskovou organizaci a provozovat komunitní centrum. Rozhodly se, že se pokusí o báječnou věc: vytvoří na sídlíšti prostor, kde děti lišící se od ostatních svým zdravotním nebo sociálním handicapem budou mít šanci rozvíjet vlastní

motýlek

osobnost obdobně jako většina jiných dětí – v přítomnosti rodiny, odborných pracovníků i dobrovolníků a vrstevníků. Smělý plán byl korunován úspěchem před dvěma roky, kdy se náročnou rekonstrukcí podařilo proměnit objekt

bývalé mateřské školky v Komunitní centrum Motýlek. *Sdružení na pomoc dětem s handicapem* tam přesunulo veškeré aktivity a začalo v plném rozsahu uskutečňovat své cíle. Rady členů České rady dětí a mládeže rozšířilo loni v únoru.

Posláním sdružení je poskytovat mnohostrannou podporu rodinám se zdravotně a sociálně handicapovanými dětmi na Černém Mostě. Smyslem této pomoci je umožnit znevýhodněným dětem, aby i ony vyrůstaly v klidném domácím prostředí a úspěšně se začleňovaly do většinové společnosti.

Kontakt:
Komunitní centrum Motýlek
Vlčkova 1067
198 00 Praha 14

Tel.: 281912081 nebo 777964754
e-mail: motylek@motylek.org
internet: www.motylek.org

Cíle

- naplnit volný čas dětí a mládeže se zdravotním a sociálním handicapem, a preventivně tak předcházet sociálně patologickým jevům
- podle individuálních potřeb a možností rozvíjet psychomotorické a sociální dovednosti handicapovaných dětí, a tím systematicky přispívat k zlepšování jejich psychického a zdravotního stavu
- zlepšit sociální vztahy mezi dětmi (nenásilně je vychovávat k toleranci, integrovat znevýhodněné děti do kolektivu vrstevníků)
- pomáhat znevýhodněným dětem s předškolní přípravou a zvládnutím školních povinností jim usnadnit vstup do školy, a eliminovat tak jejich handicap
- prostřednictvím nabízených služeb přispívat k zlepšování kvality života rodin vychovávajících handicapované dítě, podporovat tyto rodiče, a posilovat tím jejich kompetence
- pozitivně ovlivňovat vztah většinové společnosti k lidem s postižením, a tím otevírat cestu k vzájemnému porozumění, k úctě a pocitu sounáležitosti

Cílová skupina:

- děti se zdravotním handicapem raného, předškolního, školního věku a mládež (aktuálně děti s Downovým syndromem, kombinovaným postižením dětskou mozkovou obrnou, opožděným psychomotorickým vývojem, lehkou a středně těžkou mentální retardací, autismem, vývojovou dysfázií, astmatem bronchiální, lehkou mozkovou dysfunkcí, neurologickými onemocněními atd.)
- děti se socio-kulturním handicapem, děti z neúplných či dysfunkčních rodin
- děti zdravé a zaopatřené z důvodu vytvoření přirozeného kolektivu v KC a integrace znevýhodněných dětí do kolektivu vrstevníků
- rodiče handicapovaných dětí
- široká veřejnost

Z Motýlkovy aktuální nabídky

Integrovaná herna. Handicapované i zdravé děti předškolního věku zde se svými rodiči společně tráví dopoledne. V létě je herna otevřena každé úterý a čtvrtek od 9.00 do 11.30 hodin. Maminka za dopoledne zaplatí 20 korun.

zpracoval -maj-
foto archiv sdružení

Odpovídá PhDr. Zuzana Jelenová předsedkyně Sdružení na pomoc dětem s handicapem

Kolik členů má nyní Vaše sdružení?

V současné době má sdružení 93 členů, převážně děti.

Vybudovat komunitní centrum typu Motýlek jistě není snadné. Co pro vás bylo vůbec nejtěžší: získat finanční zájemci, dobrovolníky a profesionály ochotné spolupracovat, podporu úřadů...?

Na počátku naší činnosti jsme neměli žádné finanční prostředky, zaměstnance ani podporu úřadů, avšak nejvíc nám chybělo vlastní zájemci pro činnost. Dětem jsme se věnovali jako dobrovolníci ve vypůjčených prostorách, pouze v omezeném čase. Postupně jsme se snažili vzbudit ve vedení Městské části Praha 14 zájem o naši činnost a nakonec se nám podařilo přesvědčit radní o tom, že Komunitní centrum Motýlek bude mnohem lepším a užitečnějším nájemcem nebytových prostor po mateřské škole než hospoda, která je před námi obývala.

Motýlek nabízí pestrou škálu zajímavých činností; které z nich jsou pro „vaše“ děti nejdůležitější?

Děti se zdravotním handicapem si v poslední době nejvíce obli-

bily canisterapii. Každý čtvrtek odpoledne se na pejsky moc těší. V nízkoprahovém klubu mají u dětí největší úspěch nejrůznější soutěže a keramika.

Z čeho jste měli – nebo až dosud máte – největší radost?

Nejvíce nás těší, že je v Motýlku stále plno dětí. Ti nejmenší někdy poplákávají, že ještě nechtějí jít domů. Starší děti i rodiče nám po akcích píší, jak se jim v Motýlku líbí a i tyto vzkazy jsou pro nás často velkým povzbuzením. Spokojenost našich návštěvníků nás utvrzuje v přesvědčení, že jsme se vydali správným směrem a že naše práce má smysl.

Může se Motýlek ještě dále rozvíjet? A pokud ano, jakým směrem?

Pro tento rok bychom rádi rozšířili činnost nízkoprahového klubu. Dosud do klubu docházejí mladší a starší školáci i dospívající mládež, a to s sebou samozřejmě přináší problémy, protože každá věková skupina má odlišné představy o trávení volného času. Protože jsme nikomu nechtěli vstup do klubu znemožnit, hledali jsme vhodné řešení. To se podařilo, takže starším návštěvníkům budeme moci nabídnout samostatný klub, který vznikne z dosud málo využívané terasy.

-maj-

Táborový web

Na internetu sice existuje velké množství stránek o dětských letních táborech, žádná z nich ovšem až donedávna neosvětlila rodičům, podle jakého klíče by měli pro své ratolesti vybrat ten *opravdu dobrý*. S informačním a poradenským projektem usilujícím o nápravu tohoto stavu nyní přišlo sdružení Pionýr. Spustilo webovou aplikaci

www.dobrytabor.cz jako odpověď na každoroční „táborové“ dotazy a tápání nezkušených rodičů.

Osmero opravdu dobrého tábora:

1. Má kvalifikované vedení
2. Má zajímavý program
3. Je bezpečný
4. Je ve vhodných prostorách
5. Je zdravotně zabezpečen
6. Má dostatek informací pro všechny
7. Rozvíjí osobnost účastníka
8. Má důvěryhodného pořadatele

Internetové stránky www.dobrytabor.cz se podle jejich tvůrců snaží rodičům vysvětlit, na co si dát pozor, na co nezapomenout a co si určitě ohlídat, než své dítě na jakýkoliv – nejen pionýrský – tábor pošlou. Kromě obecně platného „Osmera opravdu dobrého tábora“ obsahují stránky i rozsáhlou databázi pionýrských táborů a odkaz na „spřízněnou“ adresu www.borovice.cz s databází dalších nabídek. Potřebám rodičům vychází vstříc také sekce Nejčastější dotazy a servisní Poradna. Provozovatel stránek ručí za to, že dotaz vznesený prostřednictvím

Poradny (tel. 222 247 529, v provozu pondělí – pátek 10:00-18:00, nebo pomocí formuláře) bude do 48 hodin zodpovězen.

Během tříměsíční kampaně, zahájené v půli dubna, chce Pionýr oslovit co nejvíce rodičů. Nabízí jim kompletní okruh informací o tom, jak vybrat tábor, z kterého by jejich dítě přijelo spokojené: tábor kvalifikovaně vedený, zajištěný jak po stránce zdravotní a hygienické, tak i stravovací – a se zajímavým programem. „Troufám si tvrdit, že lidé, kteří pracují v naší organizaci, jsou zkušení a vědí, co mají dětem na táborech dát a jak mají tyto tábory vypadat,“ prohlásil na tiskové konferenci konané 14. 4. 2005 předseda Pionýra Petr Halada, který se coby vedoucí osobně zúčastnil již 86 táborů.

Autor projektu Martin Bělohávek poznamenal, že „není nic horšího než jede-li dítě na tábor, notabene z donucení, a ten tábor není dobrý.“ Pak se podle něj nemůže dostavit ani očekávaný efekt: odpovědný, rekreační, trochu zábavný a s kapkou poznání. A právě tábory s touto charakteristikou chce zmíněný projekt představovat, nabízet a informovat o nich rodiče.

V přehledu zajímavých táborů garantovaných Pionýrem se mohou zájemci lépe zorientovat po zadání některého z kritérií připravených tvůrcem internetových stránek Pavlem Hofrichterem. Příklad? Místo konání: Kraj Vysočina. Termín: Konec července. Délka tábora: Dvoutýdenní. Věk: Mladší školní. Cena: 2500 korun. – A program nabídne hned dva

tábory: *Ztracený ostrov* v Lesné u Pacova (stanový tábor uprostřed přírody s napínavou celotáborovou hrou a vícedenními výlety do okolí) a *LPT Železné Horky* v „Údolí slunce“ s programem motivovaným knihou *Tajuplný ostrov*. Děti jsou ubytovány ve dvoulůžkových podsadových stanech Rekreat s předsíňkou).

Kampaň *Opravdu dobrý tábor* končí 31. června 2005. Počítá se v ní se dvěma vrcholy. V prvním se představí jednotliví konkrétní organizátoři táborů v některých regionech ČR a bude spojen s praktickými ukázkami práce dětí na táborech. Druhý vrchol představuje poradna připravovaná ve 27 městech naší republiky jako samostatné pracoviště v rámci celostátní akce pro děti zvané *Bambiriáda*. „*Předpokládáme (ale), že náš projekt bude mít další přesah; nekončí o letošních prázdninách – tak, jako nekončí ani občanské sdružení Pionýr. Bude-li mít příznivý ohlas, a to i v médiích a mezi veřejností, počítáme s tím, že v něm budeme pokračovat,*“ říká Martin Bělohávek.

Jiří Majer

foto archiv Pionýra,
Radka Páleníková a autor

Sdružení Pionýr působí v naší republice od roku 1990, spoluzakladatel ČRD. Pracuje ve všech krajích ČR a v současné době sdružuje zhruba 20.000 členů. Vyvrcholením jeho celoroční činnosti jsou letní tábory, kterých jen v loňském roce uspořádalo 541.

Bambiriáda v Šumperku

Bambiriáda v Šumperku proběhne 26. – 29. května 2005. Všechny připravované aktivity bude spojovat letošní moto „Na křídlech dětské fantazie“.

Na šumperskou Bambiriádu se slétnou nejen děti ze Šumperka a jeho okolí, ale také děti ze zahraničních měst – Prievidzy, Nysy a Radebeulu, a tak budeme moci porovnat, jestli české děti mají stejnou fantazii jako děti slovenské, polské a německé.

Dětskou fantazii prověříme v Zemi Nezemi Petra Pana, kde by dětem měl napomoci kouzelný prach Víly Zvonilky k tomu, aby prožily pohádkové dobrodružství, na Letišti, kde budou ukázky letecké techniky a parašutistických seskoků. Další hry, soutěže a rukodělné práce budou připraveny v šumperské knihovně, v Crazy parku ve Smetanových sadech, na šumperských Benátkách a v Sadech 1. máje.

Do přípravy se zapojilo 26 organizací pracujících s dětmi a mládeží, šumperské školy, hasiči a další.

Každá zúčastněná organizace pracuje na tom, aby její prezentace nějakým způsobem ztvárňovala letošní moto Bambiriády, a tak se měly děti možnost seznámit pomocí různých forem s pojmem létání.

Chybět nebudou ani pódiová vystoupení v lením divadle v Sadech 1. máje a dny otevřených dveří u Hasičského záchranného sboru, s volným vstupem můžete počítat ve Vlastivědném muzeu, na šumperské rozhledně Háj, do věže radnice v Šumperku, na krytý bazén Aquatoll.

Létat se bude zkrátka všude. Pro přehlednost bude každé

stanoviště označeno létajícím balónem, vlastnoručně vyrobeným představiteli jednotlivých organizací.

O létání si budou děti moci také přečíst v připravovaném Sborníku. Jeho obsah bude plný poznat-

ků, zahrnujících létání v dávné minulosti až po létání v současnosti, a zejména kreslený příběh ztvárňující dětskou fantazii.

Články, rozhovory a upoutávky na jednotlivá stanoviště budou dětem přinášet mladé reportérky formou časopisu Bambík.

Představitelé organizací se před Bambiriádou schází na pravidelných schůzkách a připravují své programy, aby děti mohly v co největší míře využít každé chvíle a doslova proletět na křídlech dětské fantazie celým Šumperkem. V programu se skrývá ne jedno překvapení, takže se na vás

Bambiriáda 2005

všechny těšíme, že je společně odhalíme.

Ve dnech 26. až 29. května nashledanou v Šumperku.

Jana Valová
foto archiv autorky

CO JE BAMBIRIÁDA

Největší aktivní přehlídka činností desítek nejrůznějších dětských a mládežnických sdružení a středisek volného času. Sedmý ročník tradiční akce, kterou pořádá Česká rada dětí a mládeže (ČRDM), se uskuteční ve všech krajích ČR. Hlavním smyslem celé akce je upozornit veřejnost na činnost sdružení, která se po celý rok věnují mimoškolní výchově dětí a nabízejí jim atraktivní program trávení volného času. Na Bambiriádě se obvykle prezentují především zábavnou formou her, soutěží a sportovních klání. Dětem i jejich rodičům předvede ukázky svých činností řada organizací a spolků.

KDY A KDE SE BAMBIRIÁDA KONÁ

V době od 26. do 29. května v celkem 27 městech po celé republice. Abychom byli přesní, bambiriádními městy jsou: Brno, České Budějovice, Děčín, Frýdek-Místek, Havířov, Hlučín, Hradec Králové, Cheb, Chomutov, Chrudim, Karviná, Klatovy, Liberec, Mělník, Olomouc, Opava, Ostrava, Plzeň, Praha, Prostějov, Přerov, Šumperk, Tábor, Třebíč, Trinec, Uherské Hradiště a Zlín.

Hájek jako z pohádky

Země se přehoupla – přehloupkla na jinou stranu svého vesmírného putování a sluníčko polechtalo i Hájek u Uhřetěvese.

zvoničky,“ říká Jiří Vávra, který s dětmi nabrousil lopaty, hrábě a košata, aby Hájek poslal slunci jarní pohled o něco pěknější a čistší.

ze sdružení

To, co bylo dlouho schováno pod sněhem a mrazem, se vylouplo očím hájkovských občanů, a nebylo to nic hezkého. Děti z občanského sdružení *Malý princ* se na to vrhly ve třetí jarní sérii brigád pro Městskou část Prahy-Uhřetěves. „Kolem zastávky autobusu se válela spousta smetí a i na náměstíčku bylo potřeba trochu pročistit přírodu kolem

Děti z klubu *Frikulín* sdružení *Malý princ* popadly nástroje, kolečka – a u silnice se vršily hromady „sajrajtu“ z hájského náměstí. Během své služby mohly zajít na občerstvení do blízkého Squash-centra Hájek, kde díky laskavosti pana majitele pily limonádu a o polední přestávce opékaly buřtíky, které majitel dětem daroval. „Dělám tu dětské dny, moc se mi líbí, když děti takhle pomáhají,“ mávne rukou majitel

squash-centra, který má otevřené srdce pro děti. Díky za to. „Pohostinnost občanů Hájku byla úžasná,“ ličí jeden z vedoucích klubu Václav Svoboda. „Dostali jsme od jednoho pána z domu na náměstí zmrzlinu a palačinky. Byl moc rád, že jsme mu pod okny udělali pořádek.“ „Nejlepší byly palačinky, buřtíky a zmrzka“, směje se Tomáš a Petra, Davidek, Ondra i další mu s plnými bříškami kývají na souhlas. Všechno si děti opravdu zasloužily.

„Moc nám pomohly, opravdu si mákly a těšíme se, že přijdou zase,“ pochvaluje si pan Vávra a mrká šibalsky na děti. „Máme tady přehradu, krásný potok Rokytka, je to tu moc hezké“, dodává. Děti se jdou ještě vyčvachtat k Rokytce a už jejich žlutomodré autíčko mizí zpátky do Prahy.

„Děkujeme zejména radním ÚMČ Praha-Uhřetěves, odboru životního prostředí, panu Jiřímu Vávrovi, dále majiteli Squash-centra Hájek za pohostinnost a dalším občanům Hájku,“ vzkazuje vedoucí klubu *Frikulín* Ondřej Martinek. Více o aktivitách občanského sdružení *Malý princ* a klubu *Frikulín* najdete na adresách www.frikulin.cz a www.malejprinc.cz

TAMP

tisková agentura Malého prince

Tomíci koňům, koně tomíkům

Držíme se plánu, který se v únoru domluvil, a první dubnové sobotní dopoledne se scházíme na další brigádu. Tentokrát splácíme téměř roční dluh, který jsme „zasekli“ loni o dětském dni. To nám paní Terberová ze sdružení Likoli připravila svezení na koních, ze kterých byla většina návštěvníků nadšena. Slibili jsme, že tuto atrakci odpracujeme na ranči.

Nečekalo nás nic neznámého, vždyť na likvidaci náletových dřevin jsme skoro specialisté: loni kostel Prachová, letos kostel Konojedy a hřbitov Radouň, kapličky Ostré a teď hospodářství v Liběšicích. Jsme zaběhlí, úkoly jsou rozděleny, každý ví, co má dělat

a co se od něj očekává. Poklidnou atmosféru dopoledního venkova naruší jekot motorových pil a křovinořezu. Mezitím „strážci ohňů“ připravují dvě ohniště. Kouř v očích je signálem, že je možno nosit, tahat, vozit, no zkrátka dopravit na oheň odpadlé křoviny. Remízek se postupně prosvětluje, zdravé stromy necháváme stát, aby, až se zazelenají, poskytly stín koňům jinak volně běhajícím v ohradě. Ještě vyhrabat staré klesty, odpadky připravit na hromadu k odvozu – a hotovo.

Po doplnění sil nás čeká pro někoho menší, pro většinu velká neznámá – vyjížďka koňmo do blízkých lesů, ležících na pomezí CHKO Českého středohoří a Kokořínsko (obě vyhlášeny v roce 1976). Strach, nervozita, obavy, úzkost, to vše trvá jen chvilinku.

Naši noví kamarádi jsou super, vždyť jsme je jablky upláceli raději předem. Pískovcové skály,

borovicové lesy, nádherný jarní den, a to vše ze sedla – skvělá kombinace. Pro naše nové kamarády Korynu, Poláčkovou, Kaštana, Sharonu a Hadžiho je tato vyjížďka hračkou, jsou totiž trénováni na vytrvalostní závody, ale my „nováčci“ jsme rádi, že se občas prostrídáme a s blízcím se večerem se vracíme zpět. Loučení ve stáji je dlouhé.

Ze sdružení

Na podzim jsme tu znovu, společně pomůžeme okolní lesy vyčistit od „razítek“ některých návštěvníků lesů – PET lahví, igelitových sáčků, obalů od reklamních i obyčejných výrobků, pivních plechovek, ... doplňte si, kamarádi, sami – vždyť dobře víte.

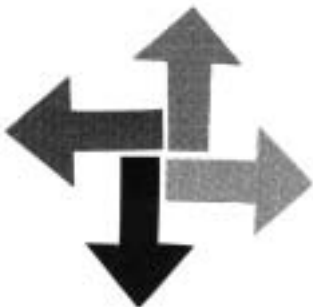
Vít Hrzán, TOM Prachová
foto autor

Znovu na haptické stezce

Pracovníci Národní galerie v Praze otevřeli v klášteře sv. Anežky České hmatovou výstavu odlišných sochařských děl českého středověkého umění. Vlastně znovuotevřeli, a to díky finančnímu daru vlády Knížectví Lichtenštejnsko. Původní expozici odlišných totiž poničila povodeň v srpnu 2002. Haptická stezka, jak se tento projekt také nazývá, teď tedy opět slouží návštěvníkům se zrakovým postižením – pochopitelně včetně nevidomých dětí. Výstava je snad ještě dokonalejší, než ta, kterou si před třemi lety vzala „velká voda“...

zaměřeno jinam

„Svými příspěvky jsme sledovali dva cíle: za prvé podporovat sociální projekty a za druhé pomoci při obnově krásných a fantastických děl kulturního dědictví České republiky po škodách způsobených povodněmi. Nemohu si představit vhodnější projekt, než je právě obnova haptické stezky,“ prohlásila na tiskové konferenci konané 1. dubna 2005 ve Slavnostním sále Anežského kláštera velvyslankyně Lichtenštejnska Maria-Pia-Kothbauer-Liechtenstein.

Konstatovala, že v haptické stezce se prolíná aspekt sociální i kulturní, neboť hmatová výstava umožňuje znevýhodněným spoluobčanům podílet se na uměleckých dílech naší země. Expozici tvoří kolekce dvanácti odlišně vybraných soch z fondu Národní galerie – odlišně proto, že z důvodu ochrany památek není do-

voleno se kamenosochařských či řezbářských děl z 13. až 15. století dotýkat. Zrakově postižení se však díky výstavě přesto mohou alespoň zprostředkovaně s tvorbou sochařů a řezbářů období českého středověku seznámit. Výběr exponátů byl zvolen tak, aby mohli pozorovat stylovou proměnu sochařského díla během několika staletí – od nejstarších dochovaných památek, jako je pozdně románský reliéf z baziliky sv. Jiří, přes díla vrcholné epochy vlády Karla IV. až k období tzv. krásného slohu kolem roku 1400.

„Není to tak dlouho, co jsem tady jezdil na kanoi; byla to neobyčejná zkušenost, ale strašně si přeji, aby se nemusela opakovat,“ vrátil se ve vzpomínkách do krušného léta 2002 generální ředitel Národní galerie v Praze Milan Knížák. „Byl to opravdu velice impresivní pohled na tyto nádherné prostory naplněné špinavou vodou a zoufalá snaha, abychom udrželi teplotu a bezpečnost u našich sbírek, což se nám nakonec s opravdu velkým nasazením našich zaměstnanců podařilo,“ popsal situaci. Poznamenal, že vybavení galerie v přízemí ovšem vzalo za své; nebyla tam sice naštěstí žádná umělecká díla, povodeň však zničila haptickou stezku...

Velkorysost lichtenštejnské vlády podle kurátorky výstavy Evy Zikové umožnila nejen rekonstrukci hmatové expozice v klášteře sv. Anežky, ale i vydání katalogu v bodovém písmu a s reliéfními obrázky. Nevidomý

návštěvník může také sdělit své dojmy a připomínky k výstavě, a to díky speciálnímu přístroji umístěnému v závěru expozice. Pomoc Knížectví Lichtenštejnsko mimo jiné umožnila navíc i nové architektonické řešení dětského výtvarného ateliéru určeného pro programy organizovaných skupin.

Národní galerie chce být podle jejího ředitele Milana Knížáka místem, kde by se měly setkávat rozličné skupiny obyvatelstva: staří i mladí, vzdělání i ti méně školení – a samozřejmě i velká část společnosti tvořená handicapovanými lidmi. „Neměli by být kvůli svému handicapu ochuzeni o to, co umění nám všem nabízí,“ podtrhl Milan Knížák. „Věříme tomu, že nové technické prostředky, které se neustále zdokonalují, dovolí v budoucnu třeba virtuálně – ale o to intenzivněji – všem handicapovaným účast na uměleckých dílech, která jsou jim doteď odepřena. Haptická stezka je takový malý, tradiční, ale strašně důležitý krokem. A já všem, kteří se na tom podíleli – Knížectví Lichtenštejnsko, ministerstvu kultury, svým kolegům – paní kurátorce i dalším – velice děkuji,“ prohlásil ředitel Národní galerie.

Velvyslankyně Lichtenštejnska na závěr setkání spojeného se slavnostním otevřením výstavy, fakticky zpřístupněné pro veřejnost již od půlky prosince loňského roku, vyslovila dvě přání. „Tím prvním je, aby haptická stezka pomohla mnoha občanům v České republice najít zájem o umění nebo tento zájem prohloubit, a tím druhým přáním je, aby Českou republiku už nikdy žádná katastrofa nepostihla.“

Jiří Majer
foto autor

Cestovní pojištění rok po vstupu do EU

To, že od 1. května 2004 máme nové podmínky v oblasti cestovního pojištění, ví zřejmě každý.

Obecně platí to, že čeští turisté mají v zemích EU nárok na nutnou zdravotní péči, kterou za ně příslušnému zdravotnickému zařízení hradí jejich česká zdravotní pojišťovna. Tento nárok se vztahuje i na nečlenské země jako je Norsko, Lichtenštejnsko, Island a Švýcarsko. Na základě mezinárodních smluv mají čeští turisté stejný nárok i ve smluvních státech jako je Chorvatsko, Srbsko a Černá hora.

Z informací, které na veřejnost prosakují z různých médií, si ale bohužel nemusí každý udělat konkrétní představu o tom, co naše občany čeká, pokud jedou na dovolenou např. do Rakouska či Španělska. Pojišťovna Generali obecně radí nespolehat se při cestování v rámci sjednocené Evropy jen na povinné zdravotní pojištění (které se např. nevztahuje na spoluúčast či repatriaci) a doporučuje kombinovat ho s tzv. komerčním cestovním pojištěním, které znamená daleko větší jistotu pro případ nenadálých potíží. Členství v EU totiž

skutečně neznamená sto procentní bezstarostnost.

Na základě zkušeností z uplynulého roku, kdy pojišťovna Generali nezaznamenala pokles zájmu o cestovní pojištění, je možné říct, že podstatná část našich občanů si i nadále sjednává při svých zahraničních cestách komerční připojištění.

náš partner

Abychom našim klientům ulehčili administrativu spojenou s tímto procesem, umožňujeme jim sjednat si toto pojištění prostřednictvím on-line aplikace na webových stránkách Generali, kde jsme pro ně pro letošní sezónu nachystali překvapení – od 1. května je na všechny takto sjednané pojistky **15% sleva**.

Novinkou na českém trhu jsou také produkty **SMS Tour** a **WAP Tour**, které Generali nabízí ve spolupráci se společností **SATUM CZECH s.r.o.** Prostřednictvím těchto produktů je možné sjednat cestovní pojištění pouze prostřednictvím mobilního telefonu.

Blíže informace o výše uvedených produktech je možné najít na www.Generali.cz.

Je dobré mít spolehlivý doprovod na cestách.

Pod křídly lva.

Generali - pojištění motorových vozidel

„Kruh dvanácti zlatých hvězdiček na modrém pozadí nám zaručuje především mnoho práv. Právní rámec je pro Evropskou unii zcela zásadní. Tvoří ho tři základní pilíře – svoboda, bezpečnost a spravedlnost. Svoboda pohybu zajišťuje našim dětem studium italštiny přímo v gondole, uprostřed romantického města Benátky. Mohou poznat zemi aténských bájí a pověstí přímo pod řeckým sluncem. V Paříži si vyběhnout na Eiffelovu věž. Navštívit místo větrných mlýnů – Holandsko,“ píše ve svém úvodníku třetího čísla Archy Marie Molková. Otevírá jím tak její ústřední téma, které zní „Děti a právní prostředí EU“. K němu se váže například článek o *European Youth Event*, akci pořádané pro zástupce mladých lidí a národních rad mládeže ze zemí EU koncem dubna 2005 v Lucemburku. Za ČRD se jí účastnil předseda Pavel Trantina.

Rozšířená Evropa má podle poslankyně Evropského parlamentu Zuzany Roithové velkou šanci zvládnout nové úkoly. K tomu mohou přispět již fungující evropské instituce i svébytné myšlení, po staletí formované našimi dějinami. „Je to šance, kterou Evropané nesmí promarnit, protože evropské problémy na prahu třetího tisíciletí přesahují hranice Evropy, jsou globálního charakteru. Jejich řešení vyžaduje odhodlání jít dál společnou cestou po schodech budovaných na dohodách a korektních kompromisech. To vyžaduje nebát se posilovat společnou vůli jít cestou, kde nevítežijí jednotlivé národy, ale evropské občany, sdílející společné hodnoty,“ říká poslankyně Roithová v rozhovoru pro časopis Archa.

Tomíci koňům – koně tomíkům aneb Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Zkrátka a dobře, komu se nelení, tomu se zelení – a může se pak třeba i jaksepatří pokochat pohledem na svět z koňského hřbetu...

Sdružení Pionýr spustilo v půli dubna webovou aplikaci www.dobrytabor.cz jako odpověď na každoroční „prázdninové“ dotazy a tápání nezkušených rodičů, kteří se pídí po tom, jak vybrat pro své ratolesti ten *opravdu dobrý tábor*. Třeba jim v tom pomůže právě tento portál, kde najdou mimo jiné on-line poradnu, databázi táborů nebo jednoduchá pravidla k posouzení solidnosti nabízeného tábora.

Poskytovat mnohostrannou podporu rodinám se zdravotně a sociálně handicapovanými dětmi na pražském sídlišti Černý Most je poslání Sdružení na podporu dětem s handicapem. Smyslem této pomoci je umožnit znevýhodněným dětem, aby i ony vyrůstaly v klidném domácím prostředí a úspěšně se začleňovaly do společnosti. Portrétní článek o výše uvedeném členském sdružení ČRD a jeho komunitním centru Motýlek naleznete uvnitř čísla.

